

KÍNH TIỄN BIỆT THẦY VŨ QUỐC THỨC

HÀN SĨ PHAN

Thầy họ VŨ bởi QUỐC gia thôi THỨC,
Một đời tận tụy dốc sức dựng xây,
Tạo nền tảng : mong dân Việt có ngày,
Tiến lên vững mạnh, đủ đầy no ấm.

Vườn Thụ Nhân...tình Thầy trò thắm đậm,
Đã cùng sẻ chia “ Quốc vận” lao đao.
“Kinh tế hậu chiến” kế hoạch năm nào,
Chờ hòa bình, bắt tay vào tái thiết.

Thầy là bậc danh sư đầy nhiệt huyết,
Luôn sẵn sàng đem hiểu biết giúp đời.
Nhưng Nhân định không thắng được ý Trời !
Thân lặn đạn, nổi trôi cùng vận nước.

Nơi đất khách lòng vẫn luôn thao thức,
Mong có một ngày quang phục Quê Hương.
Hoàn cảnh nào tâm cũng sáng như gương,
Luôn là đuốc soi đường cho hậu duệ.

Nay Thánh ý đưa Thầy rời dương thế,
Đến cõi vĩnh hằng an nghỉ nghìn thu.
Nơi tinh tuyền không gợn tí mây mù,
Nơi vĩnh cửu không hận thù rình rập.

Thụ Nhân chúng con, cùng trời cuối đất,
Chia sẻ tin buồn : Thầy mất, cho nhau.
Lòng không hện nhưng chung một niềm đau,
Và linh cảm...: lệ cùng trào khóe mắt.

Trong tiếc thương... với nỗi lòng se thắt,
Ngọn nến vô hình cùng thấp với nhau.
Dâng nén hương hòa quyện khúc nguyện cầu,
Xin kính cẩn cùng cúi đầu bái biệt :

VÔ VÀN THƯƠNG TIẾC
VÔ VÀN THƯƠNG TIẾC.

Thụ Nhân Đà Lạt trọng kính bái biệt
Thầy VŨ QUỐC THỨC